

РЕШЕНИЕ

№ 3829

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2814** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), чрез процесуалния ѝ представител юрк. И. С. срещу Решение № 20029193 от 29.01.2021 г., постановено по НАХД № 14707/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № НП-00137/18.09.2020 г., издадено от Председателя на КПКОНПИ.

С оспореното НП на М. Ж. П. ЕГН [ЕГН], на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.2 във вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановеното от СРС решение, като се претендира отмяната му. От настоящата инстанция се иска постановяването на ново решение, с което да се потвърди изцяло наказателното постановление. Изложени са съображения, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, същото е от категорията на формалните и настъпването на вредоносен резултат не е елемент от състава му, поради което не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на

чл. 28 от ЗАНН.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, чрез юрк. С. поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се явява лично и с адв. И., която оспорва касационната жалба. Счита, че СРС правилно е приел, че в случая намира приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като с нарушението не са засегнати в значителна степен обществените отношения, тъй като декларираните данни са идентични с данните от подадената встъпителна декларация. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски съгласно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен Съд С. – град, Х.- ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им е приел, че с Решение № 114/28.10.2019 г. М. П. бил обявен и избран за общински съветник в [община], издигнат от МК Н. /Д., „Новото време“, „Воля“/ в изборите за общински съветници и за кметове, проведени на 27.10.2019 г., като бил избран за председател на Общински съвет – Б.. В качеството си на председател на общинския съвет М. П. бил задължен да подава декларация за имущество и интереси по ЗПКОНПИ. На 15.05.2020 г. председателят на КПКОНПИ изпратил писмо с изх. № ЦУ01/7630/15.05.2020 г. до председателите на общинските съвети във връзка със запитвания дали общинските съветници, избрани на местните избори 2019 г. и подали встъпителни декларации за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ в срока по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ и съобр. § 68 от ПЗРЗПКОНПИ, следва да подават и ежегодни декларации за 2019 г. В писмото било посочено, че КПКОНПИ приела становището, че за общинските съветници, изпълнили задължението си да подадат пред КПКОНПИ встъпителна декларация за имущество и интереси, не възниквало задължение за подаване на ежегодна декларация за предходната 2019 г., като изключение от това били случаите, в които общинските съветници придобили имущество след подаване на встъпителната декларация, до 31.12.2019г.

На 17.08.2020г. свидетелят Р. П. П., на длъжност „главен специалист“ в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ, извършила проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници ежегодни декларации за имущество и интереси на лицата, задължени по ЗПКОНПИ да подават ежегодни декларации относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37, ал. 1, т. 1 - 11 от ЗПКОНПИ през предходната календарна година в срок до 15 май 2020 година. По време на проверката било установено, че М. Ж. П., на длъжност председател на Общински съвет - Б., не е подал пред КПКОНПИ ежегодна декларация за придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37,

ал. 1, т. 1 - 11 от ЗПКОНПИ през предходната 2019 година, в срока по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, като съгл. § 49а от Предходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г., и за преодоляване на последиците (загл.доп. ДВ, бр.44/2020г.) през 2020г. декларациите по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ се подават в срок до един месец след отмяната на извънредното положение (един месец след 13.05.2020г.). Служителката на КПКОНПИ приела, че срокът за подаване на такава декларация е изтекъл на 15.06.2020г. - на първия присъствен ден, следващ 14.06.2020г., а П. е подал декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ за 2019 г. на 24.07.2020 г.

С оглед на това служителката изпратила на П. покана за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). На 25.08.2020 г. свид. Р. П. съставила АУАН № ПР- 307/25.08.2020г. срещу М. Ж. П. за това, че на 16.06.2020г. в КПКОНПИ - [населено място] (където следвало да бъде подадена декларацията) последният, в качеството си на председател на Общински съвет - Б., не подал пред КПКОНПИ ежегодна декларация за придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37, ал. 1, т. 1 - 11 от ЗПКОНПИ през предходната 2019 година, в срока по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, който срок, с оглед въведеното извънредно положение на територията на страната и последвалите законодателни промени, е изтекъл на 15.06.2020г. Актосъставителят приел, че с това били нарушени разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ и бил осъществен съставът на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ. АУАН бил съставен в присъствието на двама свидетели - Я. У. - Т. и Нелиана В., и на нарушителя; бил подписан от актосъставителя, от свидетелите по него и препис от Акта бил връчен на жалбоподателя П., който в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН подал писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, при идентично описание на фактическата обстановка, след като било прието, че възражението срещу АУАН е неоснователно, е било издадено и обжалваното НП № НП-00137/18.09.2020г. В НП е посочено, че след обсъждане на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, АНО е преценил, че няма основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не представлява маловажен случай, предвид обществената значимост на задълженията, предвидени в ЗПКОНПИ.

От правна страна съдът е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, но е счел, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, поради което е отменил НП.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Касаторът е бил уведомен за решението на съда на 12.02.2021 г. Жалбата е подадена чрез Софийски районен съд на 26.02.2021 г. /вх. 21013116/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Правилно административнонаказващият орган е посочил, че П. е нарушил разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 вменява в задължение Декларация за имущество и интереси да се подава ежегодно до 15 май – за предходната календарна година, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията. В процесния случай безспорно се установява, че за П., като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, е възникнало задължение до 15 май 2020 година да подаде декларацията. Съгласно § 49а от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г., и за преодоляване на последиците (загл.доп. ДВ, бр.44/2020г.) през 2020г. декларациите по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ се подават в срок до един месец след отмяната на извънредното положение (един месец след 13.05.2020г.). В този смисъл срокът за подаване на такава декларация е изтекъл на 15.06.2020г. - на първия присъствен ден, следващ 14.06.2020 г. Като е подал своята декларация на 24.07.2020 г., П. е извършил вмененото му административно нарушение.

Настоящият съдебен състав приема, че независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателното постановление, е формално по своя характер и за съставомерността му не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят е маловажен. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Предвид характера на нарушението, извършването му по непредпазливост като форма на вина, без целенасочено укриване на обстоятелство, подлежащо на деклариране, предвид това, че П. е подал декларацията на 24.07.2020 г., степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл.38, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ. В процесния случай налагането на административно наказание - „глоба“ по чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, дори и в минималния размер от 1000 лева е прекомерно тежко за изпълнение на задължението и не би отговорило на целите, заложи в чл. 12 ЗАНН. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. В случая предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са били налице, но наказващият орган не го е приложил и на това основание правилно е отменено наказателното постановление от въззивния съд. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на

чл. 28 ЗАНН, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

Доводите на касатора, че чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага, поради значимостта на задълженията, предвидени в закона, съдът намира за несъстоятелни. Законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай и чл. 28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това, както е в процесния казус.

По изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.228 от АПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски в доказвания им размер от 300 лева - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 14.05.2021 г..

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X. – ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20029193 от 29.01.2021 г., постановено по НАХД № 14707/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, [населено място], пл. „Света Неделя“ №6 да заплати на М. Ж. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] сумата от 300 /триста/ лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.